

3) w rejonach baz surowcowych zakłady uspołecznionego przemysłu owocowo-warzywnego zachowują prawo pierwszeństwa w kontraktowaniu upraw warzyw i owoców przed innymi uczestnikami obrotu; przedsiębiorstwa skupu (spółdzielnie ogrodnicze, spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu i państwowe przedsiębiorstwa skupujące warzywa i owoce) obowiązane są uzgadniać z zainteresowanymi zakładami przemysłu owocowo-warzywnego rejonu kontraktacji warzyw i owoców, rozmieszczenie i działalność punktów skupu w bazach surowcowych przemysłu owocowo-warzywnego.

§ 3. Spółdzielnie produkcyjne, państwowe gospodarstwa rolne, spółdzielnie ogrodnicze, spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu oraz indywidualni producenci mają bez ograniczeń prawo dowozu i bezpośredniej sprzedaży warzyw i owoców, ziemniaków wczesnych, miodu i wosku, jak też sprzedaży przedsiębiorstwom detalicznym, zakładom żywienia zbiorowego lub bezpośrednio sklepom należącym do przedsiębiorstw i organizacji handlu detalicznego.

§ 4. 1. Uspołecznione przedsiębiorstwa oraz kupcy prywatni stosują w obrocie płodami ogrodniczymi umowne ceny, wynikające z sytuacji rynkowej podaży i popytu.

2. W uzasadnionych gospodarczo przypadkach Państwowa Komisja Cen w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego może ustalać dla handlu uspołecznionego i kupców prywatnych maksymalne ceny detaliczne oraz dla uspołecznionego przemysłu i handlu maksymalne ceny skupu w porozumieniu z Ministrami Handlu Wewnętrznego oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu.

§ 5. 1. Uspołecznione organizacje skupu warzyw i owoców mają prawo prowadzić i rozwijać kontraktację warzyw i owoców w odpowiednim asortymencie gatunków i odmian w celu właściwego dostosowania wzrostu produkcji ogrodniczej, jej asortymentu i jakości do potrzeb gospodarczych kraju, lepszego powiązania uspołecznionych przedsiębiorstw i organizacji handlu z producentami, właściwego zaopatrzenia rynków deficytowych, eksportu i przemysłu.

2. Umowy kontraktacyjne powinny przewidywać gwarancyjne ceny minimalne na dostawy warzyw i owoców kontraktowanych.

3. Plany, rozmieszczenie i warunki kontraktacji warzyw i owoców uzgadniają właściwe centralne organy z Ministerstwem Rolnictwa.

§ 6. Spółdzielnie ogrodnicze powinny wpływać na zwiększenie, polepszenie i rozszerzenie produkcji ogrodniczej przez:

- organizowanie dostaw nasion, materiału szkółkarskiego, nawozów sztucznych, środków ochrony roślin itp.,
- organizowanie poradnictwa techniczno-produkcyjnego,
- organizowanie zwalczania chorób i szkodników na plantacjach warzyw i w sadach,
- nabywanie i wspólne eksploatowanie maszyn i narzędzi ogrodniczych,
- rozwijanie budownictwa przechowalni warzyw i owoców, szklarni, inspektów itp.

§ 7. Eksport nadwyżek płodów ogrodniczych po zapewnieniu planowych dostaw dla handlu zagranicznego dokonywany jest za zgodą Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego oraz Ministrem Przemysłu Spożywczego i Skupu.

§ 8. Minister Handlu Wewnętrznego koordynuje działalność gospodarczą wszystkich uczestników obrotu płodami ogrodniczymi, w szczególności przez:

- opracowywanie bilansów towarowych,
- oddziaływanie na przerzuty masy towarowej z rejonów produkcyjnych na tereny konsumpcyjne,
- prowadzenie informacji o cenach,
- ustalanie zasad tworzenia rezerw handlowych płodów ogrodniczych,
- ustalanie zasad w zakresie rozwoju sieci detalicznej i skupu.

§ 9. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się zainteresowanym ministrom, Państwowej Komisji Cen oraz zarządem głównym zainteresowanych jednostek spółdzielczych.

§ 10. Traci moc uchwała nr 115 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie organizacji rynku warzywno-owocarskiego (Monitor Polski Nr 28, poz. 190).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

109

ZARZĄDZENIE Nr 45 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 marca 1958 r.

w sprawie zadań prezydium rad narodowych w zakresie polityki zatrudnienia w związku ze zmniejszeniem nadmiaru pracowników w zakładach pracy.

W celu zapewnienia realizacji uchwały nr 42 Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1958 r. w sprawie zadań polityki zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 16, poz. 100), zwanej w dalszej treści „uchwałą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustalenie nadmiaru zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy z imiennym wyszczególnieniem zbędnych dla prawidłowego funkcjonowania zakładu pracowników należy w myśl przepisów uchwały do kompetencji zakładów pracy.

2. Szczegółowy tryb działania zespołów powołanych w tym celu w zakładach pracy zostanie ustalony zarządzeniami właściwych ministrów.

§ 2. 1. Zgodnie z przepisem § 5 ust. 3 uchwały zakłady pracy obowiązane są podać do wiadomości prezydium właściwej rady narodowej nadwyżki pracowników, których nie można zatrudnić w drodze przesunięć wewnętrznych na wolne miejsca pracy istniejące lub uzyskane przez rozszerzenie niektórych działów produkcji i uruchomienie produkcji dodatkowej.

2. Zakłady pracy powinny jednocześnie podać do wiadomości prezydium rady narodowej posiadane wolne miejsca pracy i przewidywane zapotrzebowanie na pracowników w okresie do dnia 31 lipca 1958 r.

3. Wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, określi Minister Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. 1. Na podstawie zawiadomień, o których mowa w § 2, prezydium rad narodowych dokonają rozeznania stanu niedoborów i nadwyżek pracowników na swoim terenie, z uwzględnieniem tych spośród zwalnianych, którzy ze względu na posiadanie innych źródeł utrzymania nie wymagają ponownego zatrudnienia. Na podstawie powyższych danych prezydium rad narodowych opracują plan zatrudnienia nadwyżek uwzględniający:

- a) przesuwanie pracowników z zakładów posiadających nadwyżki do zakładów poszukujących pracowników;
- b) zastąpienie w miarę koniecznej potrzeby zwolnionych z pracy rencistów przez obsadzenie części opuszczonych przez nich stanowisk pracy z góry przygotowaną kadrą zastępczą spośród zwolnionych pracowników.

2. W razie stwierdzenia braku dostatecznej liczby wolnych miejsc pracy w zakładach pracy istniejących na danym terenie prezydium rady narodowej:

- a) dokona w zakładach pracy zwalnianych pracowników werbunku robotników do pracy dla odczuwających brak siły roboczej gałęzi gospodarki narodowej — w trybie ustalonym przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej;
- b) doprowadzi do wiadomości zakładów pracy i osób zwalnianych informacje o możliwościach zatrudnienia w innych terenach podawane w komunikatach Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej na zasadach i w trybie ustalonych instrukcją Ministra Pracy i Opieki Społecznej;
- c) zapewni szybką realizację zwiększenia zatrudnienia w handlu oraz innych zakładach usługowych, miejscowych zakładach przemysłu terenowego, posiadających zabezpieczenie surowcowe i materiałowe, w produkcji materiałów budowlanych itp.;
- d) zorganizuje nowe miejsca pracy przy wykorzystaniu funduszu interwencyjnego w oparciu o miejscowe surowce bądź przez uruchomienie placówek usługowych, robót komunalnych.

3. W razie stwierdzenia niedoborów pracowników w zakładach pracy na swoim terenie prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej powinno zgłosić odpowiednie zapotrzebowanie do prezydium wojewódzkiej rady narodowej i Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w celu zorganizowania międzypowiatowych i międzywojewódzkich przesunięć pracowników.

§ 4. Wobec wprowadzenia przepisem § 10 uchwały obowiązku dla przedsiębiorstw państwowych przyjmowania do pracy nowych pracowników wyłącznie za skierowaniem organu zatrudnienia prezydium właściwej rady narodowej prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych mogą zażalenie od warunków miejscowych udzielać w trybie własnej uchwały zezwolenie poszczególnym zakładom pracy na przyjmowanie wszystkich lub niektórych tylko kategorii pracowników bez skierowania organu zatrudnienia na zasadach i w trybie ustalonych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. Do kierowania akcją zatrudnienia pracowników zwalnianych z zakładów pracy, a zwłaszcza zgłaszania wniosków i koordynowania prac związanych z realizacją przepisów § 3 i 4, przewodniczący prezydiów wojewódzkich, powiatowych i miejskich rad narodowych powołają na swoim terenie komitety zatrudnienia. W skład komitetu zatrudnienia powinni wchodzić:

- zastępca przewodniczącego prezydium rady narodowej, nadzorujący pracę organów zatrudnienia — jako przewodniczący komitetu;

- kierownicy wydziałów, samodzielnych oddziałów (referatów) zatrudnienia;
- kierownicy bądź przedstawiciele zarządów (referatów) przemysłu, handlu, budownictwa, gospodarki komunalnej i komisji planowania, jak również
- przedstawiciele większych zakładów pracy.

Do prac komitetu należy ponadto zaprosić przedstawicieli komitetów partyjnych, związków zawodowych, organizacji młodzieżowych i Ligi Kobiet.

§ 6. Komitety zatrudnienia powinny w szczególności:

- 1) kierować akcją przesuwania nadwyżek pracowników z zakładów posiadających nadwyżki do zakładów poszukujących pracowników;
- 2) dołożyć starań, aby planowany dla poszczególnych zakładów pracy wzrost zatrudnienia na 1958 rok odbywał się w pierwszym rzędzie w drodze przesuwania pracowników zwalnianych z innych zakładów — po wyczerpaniu wszystkich możliwości przesunięć wewnętrznych w zakładzie, który zaplanował wzrost zatrudnienia;
- 3) dołożyć starań, aby z chwilą odejścia z pracy rencistów nastąpiło w miarę koniecznej potrzeby obsadzenie części opuszczonych przez nich stanowisk pracy z góry przygotowaną kadrą zastępczą spośród zwalnianych pracowników;
- 4) inicjować i wnioskować do prezydium rady narodowej organizowanie z funduszu interwencyjnego nowych miejsc pracy opierających się na miejscowych surowcach bądź rozszerzenie produkcji w istniejących zakładach przemysłu terenowego, posiadających surowce i materiały; szczególną uwagę należy zwrócić na rozwój przedsiębiorstw usługowych oraz wytwórczość różnych materiałów budowlanych;
- 5) podejmować i popierać inicjatywę gromadzenia środków do rozszerzenia produkcji materiałów budowlanych przede wszystkim przez wykorzystanie na ten cel funduszy zakładowych i społecznych funduszy gromadzonych na budownictwo mieszkaniowe;
- 6) wykorzystywać informacje o wolnych miejscach pracy w poszczególnych gałęziach gospodarki narodowej poza obszarem działalności danego komitetu, w trybie ustalonym przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 7. 1. Na podstawie otrzymywanych zgodnie z § 2 zawiadomień z zakładów pracy prezydium powiatowych i miejskich rad narodowych przekazywać będą prezydium wojewódzkiej rady narodowej wykazy przewidywanych na terenie ich działania zwolnień pracowników i wolnych miejsc pracy, jak również okresowe dane o realizacji zwolnień.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych przekazywać będą powyższe dane uzupełnione analizą sytuacji w skali województwa i wnioskami Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej.

3. Tryb i terminy przekazywania danych, o których mowa w ust. 1 i 2, określi Minister Pracy i Opieki Społecznej.

§ 8. Prezydium rad narodowych zapewnią w miarę potrzeby organizacyjne i kadrowe wzmocnienie organów zatrudnienia oraz stałą kontrolę ich działalności.

§ 9. O wszelkich ujawniających się w toku zwolnień trudnościach prezydium rad narodowych zawiadamiać będą bezzwłocznie Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz